

Blik over de muur nr. 23 2021

Een frisse Blik

Een nieuwe Blik over de Muur. Op een moment dat we allemaal uitkijken naar wat er straks allemaal weer kan en we ons weer veilig kunnen voelen. Voor het Kloosterhuis betekent dat ook weer meer activiteiten zoals concerten in de kapel. U leest er hier meer over.

Niet dat het we het afgelopen jaar stilgezeten hebben. Zoals met het klusweekend/NL-doet, zoals u op de foto hierboven kunt zien. Verder had duurzaamheid onze aandacht en Wim Schipper zette speciaal voor deze Blik de opbrengst van de zonnepanelen haarfijn uiteen, inclusief grafieken. De vervolgserie 'beelden in de tuin' gaat deze keer over de Calvarieberg. Helaas kunnen we u nog niet welkom heten op Sint Jan met de jaarlijkse open dag om het één en ander zelf te bekijken, dat gaat ook die jaar niet door. Wel leuk om te vermelden is dat het Kloosterhuis meedoet aan het Jaar van het Brabantse Klooster. Kijk eens op <https://brabantskloosterleven.nl/> voor het programma, zo is er een wandelroute Ons Kloosterpad van 330 kilometer waar je maar liefst 50 kloosters aan kunt doen, waaronder het Kloosterhuis.

Nelleke

Muziek in de kapel

Wat verheugden we ons in 2020 op een nieuw seizoen met een enerverende concertreeks. Maar ook wij ontsprongen de dans niet; Corona legde bijna al onze concerten stil. De kapel bleef het grootste gedeelte van het jaar leeg, zonder muziek, zonder publiek. Tot er eind november vorig jaar plotseling versoepelingen kwamen, en er een concert mocht doorgaan met 30 man publiek. Wel met mondkapjes, desinfectiemiddel voor de handen, de nodige afstand tussen de bezoekers, en een aangepaste looproute. Dat was voor

ons ook nieuw, maar het lukte! En ook de bezoekers lieten zich niet afschrikken; binnen no-time was het concert volgeboekt.

En zo stond op 29 november Claudia y Manito op het programma. Een welbekende naam in de regio. Na het succes van 2018 in onze kapel, en een uitverkochte Mariakapel te Holthees begin 2020, kwamen zij heel graag opnieuw naar het Kloosterhuis om onze kapel weer leven in te blazen. Ze brachten een gepassioneerd geheel akoestisch programma, met Spaanstalige liederen uit het Latijns-Amerikaanse continent, waarbij Manito op flamencogitaar speelde en Claudia op de Paraguayaanse Harp. Wat een vreugde heerste er onder de bezoekers! En wat een vreugde bij de bandleden. Na al die onzekerheid toch weer mogen optreden. Er heerste een uitgelaten sfeer, en ze speelden stiekem veel langer dan was gepland. En wie had kunnen denken dat de kapel daarna weer maandenlang leeg zou blijven, in stilte, vanwege opnieuw aangescherpte regels. Maar hopelijk niet meer voor lang.

Recent hebben wij weer een nieuwe concertreeks samengesteld, met een paar hele mooie optredens in het vooruitzicht. In de hoop dat deze allemaal kunnen doorgaan, en wij weer veel mensen blij kunnen maken met een plekje in onze mooie kapel, luisterend naar de muziek.

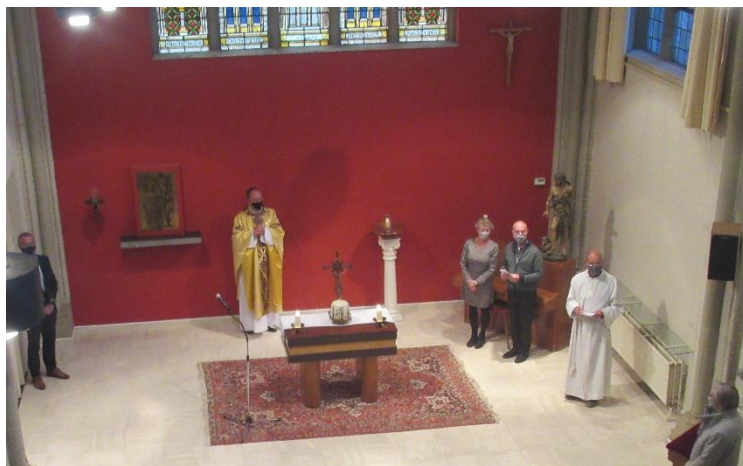
Kom je ook kijken? Komend seizoen hebben wij de volgende concerten gepland:

8 augustus 16:00 Ten Songs of Change
19 september 16:00 Wendy Roobol & Arjen Verhage
17 oktober 16:00 Rossignol
21 november 16:00 Houtblazers ensemble
23 januari 16:00 Rhenus ensemble
Voor meer informatie en reserveren zie www.hetkloosterhuis.nl

Amy

De parochie kerkt in de kapel van het Kloosterhuis.

Een bijzonder moment op 24 april: een processie door de Grotestraat. Met een beeld van Sint Jan en enkele andere attributen lopen de parochianen van de kerk naar de kapel van het Kloosterhuis waar ze hartelijk welkom worden geheten. Net daarvoor is de parochiekerk van Sambeek aan de eredienst onttrokken. Een emotioneel moment: na zoveel eeuwen komt er een eind aan de plek die de katholieke kerk innam in het dorp.

Gelukkig is er een oplossing gevonden, zowel voor het kerkgebouw, als voor de Sambeekse parochianen die graag de mis bezoeken in een passende ruimte. De kerk wordt een multifunctioneel gebouw waar allerlei dorpsactiviteiten plaats gaan vinden. Uiteraard gaat daar eerst een flinke verbouwing aan vooraf.

En de parochie vindt onderdak in de kapel van het Kloosterhuis. Overigens niet voor het eerst in de geschiedenis. Toen de kerk door bombardementen flink vernield was aan het eind van de oorlog werd er ook uitgeweken naar de kapel van de zusters; die in die dagen daar overigens veel te klein voor was. Voor nu voldoet de kapel aan wat de parochie nodig heeft: een passende inrichting en voldoende ruimte voor de maandelijkse eucharistieviering. En niet te vergeten een orgel.

Ook het Kloosterhuis is erg blij met deze nieuwe 'bewoner'. Wat is er mooier dan dat de kapel ook weer gebruikt wordt waar ze ooit voor gebouwd werd. Naast de concerten, tentoonstellingen en festiviteiten. Het is mooi om te zien hoe de parochie op elke eerste zaterdag van de maand de kapel maakt tot de Sambeekse kerk.

Nelleke

De calvarieberg in de tuin

In de lijn van het thema duurzaamheid – dat regelmatig terugkeert in deze blik over de muur – past het om weer iets te schrijven over een religieus object in het Kloosterhuis. Dat schrijven gebeurt met een wat bezwaard gemoed, want voorwerpen van lang geleden blijken niet altijd bestand tegen de tand des tijds, zo ook de calvarieberg in het midden van de tuin. Hij is van 1930, dus even oud als de Lourdesgrot – waarover ik eerder schreef, maar iets jonger dus dan het Heilig Hartbeeld in de binnentuin. In de beschrijving van Rijksmonumenten staat er het volgende over:

“De calvarieberg bestaat uit een kunststenen groep met kruisbeeld, Maria en Johannes. Het heeft een vernieuwd koperen corpus”. Bijgevoegde foto dateert van 1934, enkele jaren na de onthulling dus. Net als de andere voorwerpen wou de calvarieberg bijdragen tot de religieuze beleving in het hele klooster, dus niet enkel in de kapel of de eigen cel. Het verwijst naar de kruisdood van Jezus op Golgotha nabij Jeruzalem. Volgens de overlevering in de bijbel waren de moeder van Jezus, Maria, en de geliefde leerling van Jezus, Johannes, getuigen van zijn laatste uren. Volgens evangelist Johannes sprak Jezus hen ook nog toe en creëerde een gezinsband tussen hen, om voor elkaar te zorgen. Pas na 1900 begonnen in Nederland en België her en der van dit soort calvariebergen te ontstaan. De naam komt van het Latijnse calvaria, dat schedel betekent. Vaak zie je dit soort calvariebergen ook op begraafplaatsen; het zijn dan plekken waar de familie een laatste groet kan brengen aan de overledene, vooraleer de kist naar het graf wordt gebracht.

Wim Smeets

Dag Jolanda

Jolanda, een van de eerste bewoners van de boerderij in 2006, is naar Gennep verhuisd. Als ik aan haar denk dan zie ik een aardige vrouw, die van gezelligheid houdt. Die altijd in was voor een praatje, een kopje koffie en samen eten. En die ook graag mee hielp met koffie zetten en eten koken. Ik denk aan de vele uurtjes die ze samen met ons in de grote keuken doorbracht om een fantastisch kerstdiner te bereiden. Dat viel bij ieder goed in de smaak. Ze kwam regelmatig met kooktips. Haar lieve vriend Gerard maakte

eveneens deel uit van het kookteam, super vond ik dat! Bij het afwassen hielp ze trouw mee. Ik denk aan de klussendagen en, een van de hoogtepunten van het jaar: de klusweekenden...ze keek er naar uit en was van de partij. Jolanda was een van ons en dat straalde ze ook uit. We hebben haar uitgezwaaid met een hapje, drankje en een cadeau. En hebben haar bedankt voor al die mooie momenten die we samen mochten beleven. Nu woont ze in Gennep, op haar nieuwe woonplek. Ik weet zeker dat ze het ook daar naar haar zin zal hebben. En...we houden contact!

Marijke Kranendonk

Verduurzamen

Al een paar jaar houden we ons bezig met het thema verduurzamen. Enkele jaren geleden hebben we een adviesbureau in de arm genomen om ons gebouw te analyseren op een aantal thema's zoals zonnepanelen, verwarming, isolatie, kierdichting etc. We hadden al eerder hier en daar ons licht opgestoken, hetgeen wel resultaten opleverde, maar die ook regelmatig tot tegenstrijdige informatie leidde, waardoor we ons niet echt geholpen wisten.

Met de uitkomsten van het rapport van adviesbureau de Groene Grachten zijn we concreet aan de slag gegaan. Eerst die zaken bij de kop gepakt die we eenvoudig zelf kunnen regelen zoals b.v. het aanbrengen van een speciale folie achter de radiatoren en gloeilampen vervangen door ledlampen. Hier en daar schaften mensen ook waterbesparende douchekoppen aan.

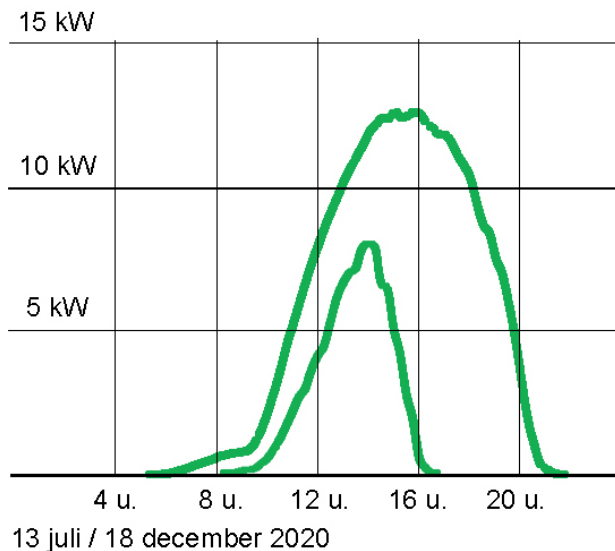
Vorig jaar hebben we ons intensief verdiept in de materie van de zonnepanelen, met als gevolg dat er nu twee daken van het pand belegd zijn met zonnepanelen. Bij de boerderij zijn ze op de daken gemonteerd. Op de westvleugel van het klooster zijn ze in het dak ingebracht, aangezien daar het volledige dak vernieuwd moest worden. Voor dit jaar staan er nieuwe plannen op de rol. We gaan in eigen beheer starten met kierdichting van alle

buitenramen. Een flinke klus die door twee bewoners aangepakt gaat worden. Daarnaast zijn we ons aan het oriënteren op infrarood verwarming. Te starten met een proef in de kleine kapel en als dat goed bevalt kunnen we dat uitbreiden naar de grote kapel. Verder kan een ieder in de eigen woning daar zelf mee aan de slag met name in ruimtes die incidenteel gebruikt worden en waarbij het belangrijk is dat die ruimte dan comfortabel is om in te werken.

Een verder punt van aandacht zijn de verwarmingsketels. Op dit moment zijn ze nog allen (14) intact, maar er komt een moment dat er een of meerdere vervangen moeten worden. En dan is de vraag hoe we dat gaan aanpakken. Ook daar zijn de inzichten van de deskundigen niet allen gelijk. Van ons vraagt dat om ons goed in de materie te verdiepen zodat we als he zover is ook daar verstandige besluiten in kunnen nemen.

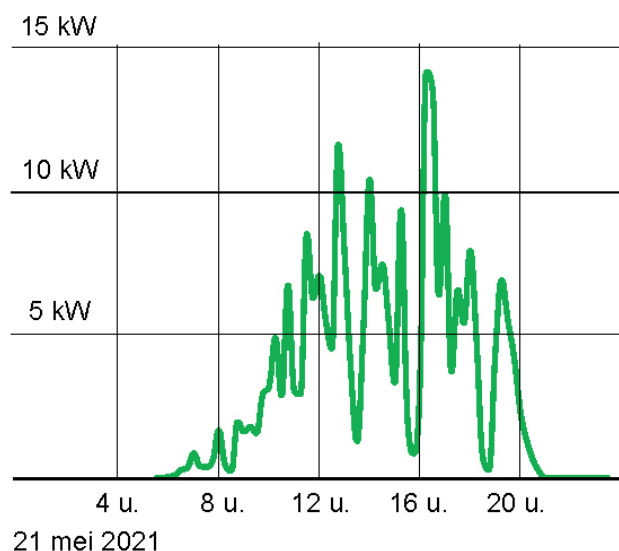
Wordt vervolgd dus.

Leo Kranendonk

Dan twee voorbeelden van het verloop per dag op twee wolkenloze dagen, in juli en in december. Vanwege de ligging van de panelen komt de levering pas wat later in de ochtend op gang. In de winter rond 10 uur (wintertijd), in de zomer iets vroeger, maar wel zomertijd, dus in werkelijkheid nog een uur eerder. Maar de eerste zonne-uren doen nog niet mee. De top is ongeveer 2 uur (WT), resp. 3 uur (ZT). De top is in de zomer ook hoger dan in de winter.

Tenslotte een voorbeeld van een Jantje lacht/Jantje huilt-dag, zoals we er dit voorjaar zo veel gehad hebben, 21 mei: Met de zonnepanelen die we nu in gebruik hebben, dekken we dus al een groot deel van ons verbruik. Dat verbruik zal in de toekomst flink oplopen. We zullen op termijn onze gasverwarming gaan vervangen, waarschijnlijk door hybride verwarming. Daarbij wordt de verwarming verzorgd door een warmtepomp (die op stroom werkt), waarbij een gasketel alleen bijspringt als die het niet aan kan. Verder zijn we nu al bezig met infraroodpanelen als verwarming in de zijkapel, en op termijn ook in de grote kapel. En misschien ook wel in onze woningen.

En op den duur zullen we misschien ook elektrische auto's gaan rijden, die opgeladen moeten worden. En wie weet wat er in de toekomst nog meer staat te komen.

We hebben nu twee daken voorzien van zonnepanelen. Op termijn zullen we ze ook gaan leggen op het dak dat wel vrijwel ideaal ligt, namelijk op het zuid-zuidoosten: het dak van de zuidvleugel van het klooster, dat op de boerderij uitkijkt.

Als we in de toekomst ook nog eens een voorziening zouden kunnen verwerven om de opgewekte stroom op te slaan, voor gebruik op tijden waarop de zon niet schijnt (een batterij accu's? een waterstoffabriekje??), dan zouden we behoorlijk op weg zijn om zelfvoorzienend te worden, en energieneutraal. Nog vóór 2050 misschien?

Wim Schipper